

РЕШЕНИЕ

№ 1520

гр. Варна, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стояна Илиева

при участието на секретаря Маргарита П. Стефанова
като разгледа докладваното от Стояна Илиева Административно наказателно дело № 20223110201545 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на адв. А. Д. А., АК Варна, като пълномощник на Д. А. А. с ЕГН ***** от гр.Варна срещу НП № 132/01.04.2022 год. на Заместник-кмет на Община Варна.

В жалбата се оспорва фактическата обстановка, иска се отмяна на НП, като се твърди, че не е извършено вмененото административно нарушение, както и че не е установен нарушителя. Твърди се, че АНО не е конкретизирал мястото където е бил паркиран автомобила на жалбоподателя, за да е налице възможност за преценка на фактите и обстоятелствата относно състава на нарушението.

В съдебно заседание, жалбоподателят,редовно призован се представлява от адв. А., ВАК, който поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли НП да бъде отменено.

Въззиваемата страна – зам. кмета на Община Варна се представлява от юк Докова,която моли НП да бъде потвърдено изцяло и по размер.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното наказание, прави следните изводи:

От фактическа страна:

С обжалваното наказателно постановление, издадено въз основа на АУАН (акт за установяване на административно нарушение) № 00000548/25.03.2022 година, жалбоподателя е санкциониран на основание чл.178е от ЗДвП - Закон за движението по пътищата ("Наказва се с глоба от 50 до 200 лв. лице, което паркира пътно превозно средство

в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места извън разрешените за това места.”) за нарушение на чл.15,ал.7 от ЗДвП (“Забранено е паркирането на МПС в паркове, градини и детски площадки в населените места извън обозначените за това места”), изразяващо се в това, че на 05.03.2022 год. около 16,45 часа в гр.Варна, бул.” Чаталджа”, зад блок 97б, извън обозначените за това места е паркирал лек автомобил „Пежо” с рег. № *** в градина.

В случая е налице оспорване на твърденията по съставен фиш ОВ № 1000168113/05.03.2022 год. за наложена глоба от 50 лева. за паркиране в градина / тревна площ / , квалифицирано като нарушение на чл.15,ал.7 от ЗДвП.

Разпитан в хода на съдебното производство в качеството на свидетел,актосъставителят св. Н. К., потвърждава констатациите в акта за установяване на административно нарушение. Посочва, че е отразила фактическата обстановка, така както е била отразена във фиша.

От показанията на св.Й. П. се установява, че е съставил фиша. Твърди, че дежурния му разпоредил да посети адреса, за който е бил подаден сигнал за паркирани автомобили в тревни площи, които са извън обхвата на „ синята зона”.На място установил два автомобила, на собствениците на които съставил глоба с фиш в отсъствието на водача.

По искане на защитата съдът е допуснал до разпит в качеството на свидетел В. А.а, която запозната с разпоредбите на чл.119 и 121 от НПК свидетелства, че е управлявала автомобила „ Пежо” с рег. № ***,собственост на съпруга и – жалбоподателя А.. Посочва, че мястото на което бил паркиран автомобила не е градина, както и че е платила такса „ синя зона” и има право да паркира в района.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, като ги намира за обективни,конкретни, безпристрастни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на събраните по делото гласни доказателства: показанията на свидетелите К., П. и А.а , дадени в хода на съдебното следствие, и от приложените по делото писмени доказателства прочетени и приети от съда по реда на чл.283 от НПК.

От правна страна:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1 и 3 от ЗАНН.

НП е издадено от компетентен орган – зам. кмета на Община Варна,съгласно приложената Заповед № 0506/07.02.2020 год. на Кмета на Община Варна, като АУАН също е съставен от компетентно лице, съгласно приложена Заповед № 4129/05.11.2018 год. на кмета на Община Варна.

Акта е съставен в присъствието на нарушителя и свидетел при установяване на нарушението и съставянето на акта.

Разпоредбата на чл.15,ал.7 от ЗДвП забранява преминаването и паркирането на пътни превозни средства в паркове, градини и детски площадки в населените места извън обозначените за това места.

В случая актът за установяване на административно нарушение е съставен на жалбоподателя за това, че е паркирал автомобила в градина зад бл.97б, бул.“Чаталджа“ в гр.Варна. Доколкото Законът за движение по пътищата не съдържа легална дефиниция на понятията, ползвани от чл. 15, ал. 7 и чл. 178е – паркове и градини, установената съдебна практика приема, че преценката за извършено нарушение по чл.178е от ЗДвП следва да бъде на правена с оглед специалните норми на Закона за устройство на територията. Съобразно нормата на чл.61 от ЗУТ посочените обекти (паркове и градини) съставляват озеленени площи за широко обществено ползване - основа на зелената система на територията на общините и предвидени като местоположение и площ с подробните устройствени планове. Съгласно чл.103, ал.2 от ЗУТ, Общите устройствени планове определят преобладаващото предназначение и начин на устройство на отделните структурни части на териториите, обхванати от плана, а по силата на чл.107, ал.1 от ЗУТ с Общия устройствен план на град с неговото землище или на селищно образувание с национално значение се определят "територии за паркове и градини". За осъществяването на нарушение по чл.15,ал.7 от ЗДвП следва да е налице озеленена площ, която е предвидена с плана като парк или градина, като същата следва да е реализирана реално, тъй като ако планът в тази му част не е осъществен на практика, няма да е налице парк или градина.

От приложеното по преписката писмо ,рег. № ЗК21002152ВН_002ВН_003В/22.02.2022 год. от район "Приморски" и копия на част от ОУП на Община Варна и графични скици попада в територия на комплексно застрояване , като участъка зад бл.97 е градинка.

Това обаче не води автоматично до извод, че мястото, на което е бил паркиран автомобила представлява градина. Дори да се приеме , че посочената в писмото площ е градина, това според състава на съда не е достатъчно, за да се приеме, че административното нарушение е извършено виновно. Това е така, защото, за да е налице извършено нарушение на чл. 15, ал. 7 от ЗДвП, следва освен озеленени площи да са предвидени с плана като парк или градина, а и същите да са реализирани като такива, за да се приеме, че при паркиране в тези площи е осъществено деянието, обявено за наказуемо с разпоредбата начл. 178е от ЗДвП.

От друга страна, от приложените по преписката писмени доказателства се установява, че процесното междублоково пространство няма характеристика на тревна площ, не е парк или градина, а е заход към гаражи на живущите в района, които са затруднени да ги ползват, поради паркирани автомобили, избягващи „ синя зона“. Исканията на живущите в района е Община Варна да регулира с пътни знаци захода към това пространство като забрани влизането в него / изключение на живущите /.

Предвид изложеното състава на съда намира, че посоченото междублоково пространство

няма характеристики нито на градина, нито на тревна площ, поради което вмененото във вина на въз. А. нарушение по чл. 15, ал. 7 от ЗДвП не е извършено виновно.

Поради това съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

По разноските

С оглед изхода на спора на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН жалбоподателят има право на разноски в настоящото производство за представителство от адвокат. Такава претенция е своевременно направена от процесуалния представител на жалбоподателя до приключване на съдебното заседание преди обявяване на делото за решаване. С оглед фактическата и правна сложност на делото и предвид представения договор за правна защита и съдействие, в който изрично е посочено, че се представя безплатна адвокатска помощ на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата, съдът намира, че следва да бъдат присъдени разноски в размер на 400 лева, с оглед действащата към момента редакция на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Прилагайки правилото на чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата, следва въззиваемата страна да бъде осъдена да заплати адвокатското възнаграждение на процесуалния представител.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 132/01.04.2022 год. на Заместник-кмет на Община Варна, с което на Д. А. А. с ЕГН ***** от гр.Варна за извършено нарушение на чл.15,ал.7 от ЗДвП, на осн.чл.178е от ЗДвП наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв..

ОСЪЖДА ОБЩИНА ВАРНА да заплати на Д. А. А. с ЕГН ***** сумата от 400 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр.Варна на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава 12 от АПК, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Варна: _____